Sme tu pre Vás

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV

farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto

www.grkat.he.sk/mesto

Cena: dobrovoľný príspevok

Ročník: 9. Číslo: 8

Príhovor pápeža Františka na nedeľu Božieho milosrdenstva:

„Milosrdenstvo otvára myseľ a srdce“

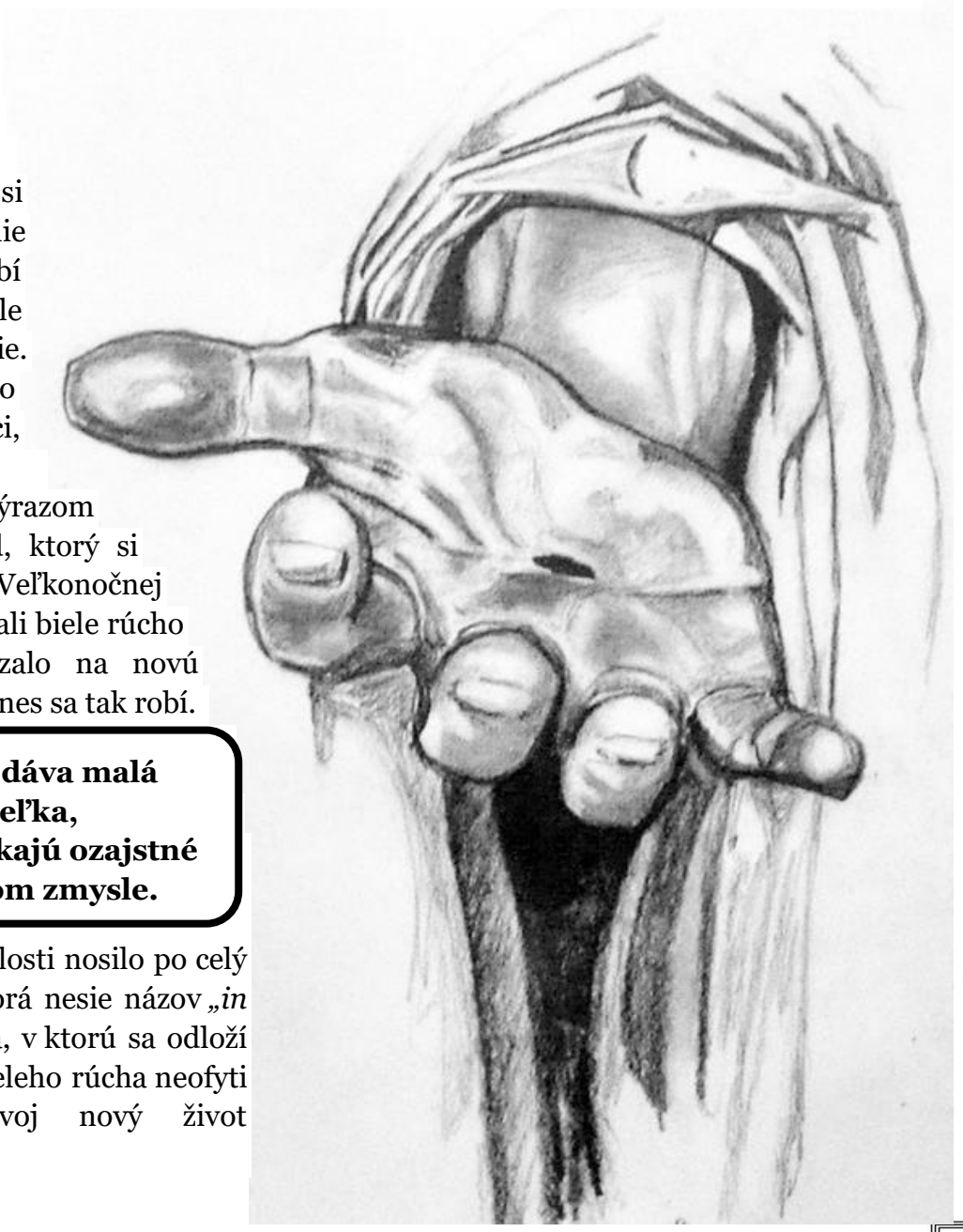

„Drahí bratia a sestry!

Vieme, že každú nedeľu si pripomíname zmŕtvychvstanie Pána Ježiša, ale v tomto období po Veľkej noci sa význam nedele skvie ešte výraznejšie. V cirkevnej tradícii sa táto nedeľa, prvá po Veľkej noci, nazývala „in albis“.

Čo to znamená? Týmto výrazom sa chcelo poukázať na obrad, ktorý si konali tí, čo prijali krst pri Veľkonočnej vigílii. Každému z nich odovzdali biele rúcho – „albu“ –, aby sa poukázalo na novú dôstojnosť Božích detí. Ešte i dnes sa tak robí.

Novorodencom sa dáva malá symbolická košieľka, kým dospelí si obliekajú ozajstné biele rúcho v plnom zmysle.

Toto biele rúcho sa v minulosti nosilo po celý týždeň, až do tejto nedele, ktorá nesie názov *„in albis deponendis“*, čiže nedeľa, v ktorú sa odloží biele rúcho. A takto, už bez bieleho rúcha neofyti (novopokrstení) začínali svoj nový život v Kristovi a v Cirkvi.

Je tu aj ďalšia vec. Pri Jubileu v roku 2000 sv. Ján Pavol II. ustanovil, že táto nedeľa bude venovaná Božiemu milosrdenstvu. Skutočne, bola to krásna intuícia, to Duch Svätý ho k tomu inšpiroval. Pred niekoľkými mesiacmi sme uzavreli Mimoriadne jubileum milosrdenstva a táto nedeľa nás pozýva odhodlane pokračovať v milosti, ktorá pochádza z Božieho milosrdenstva.

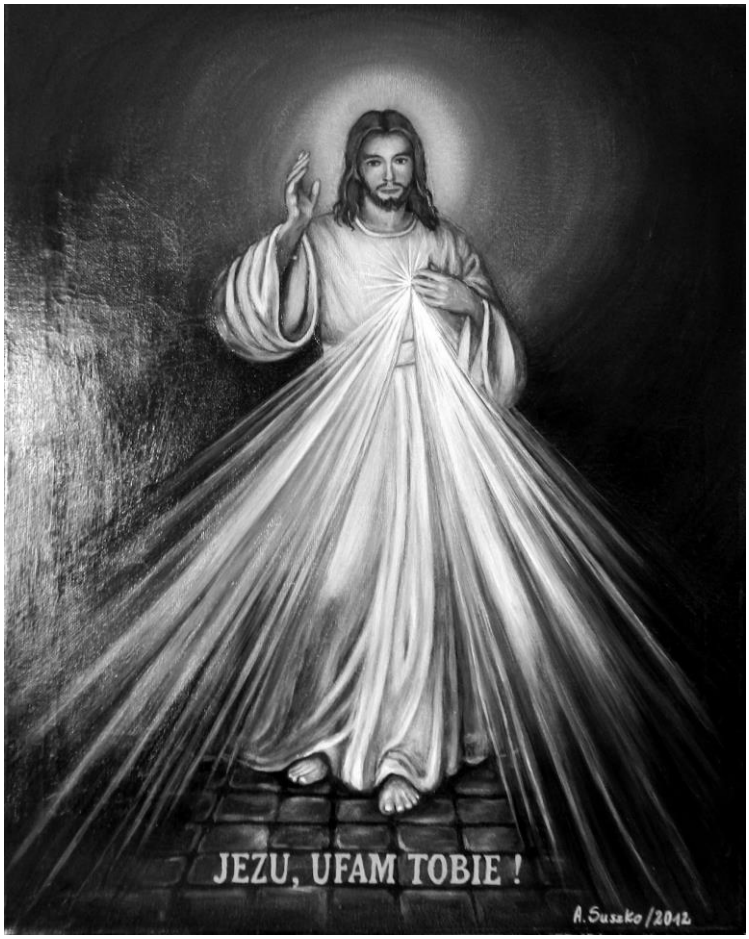

Dnešné evanjelium rozpráva o zjavení vzkrieseného Krista učeníkom zhromaždeným vo Večeradle (porov. Jn 20,19-31). Sv. Ján píše, že Ježiš, po tom ako svojich učeníkov pozdravil, povedal im: **«Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás».** Keď to povedal, dýchol smerom k nim a dodal: **«Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené»** (vv. 21-23).

Hľa, zmysel milosrdenstva, ktorý sa predstavuje práve v deň Ježišovho zmŕtvychvstania ako odpustenie hriechov. Vzkriesený Ježiš odovzdal svojej Cirkvi ako prvú úlohu svoju vlastnú misiu priniesť všetkým konkrétne ohlásenie odpustenia.

Toto je prvá úloha: ohlasovať odpustenie. Tento viditeľný znak jeho milosrdenstva so sebou prináša pokoj srdca a radosť z obnoveného stretnutia s Pánom.

Milosrdenstvo sa nám vo svetle Veľkej noci dáva vnímať ako *pravá forma poznania*. A toto je dôležité: milosrdenstvo je opravdivou formou poznávania.

Vieme, že poznávame mnohými formami: poznávame cez zmysly, poznávame prostredníctvom intuície, cez rozum a ešte ďalšími formami. V poriadku.

Možno poznávať aj cez skúsenosť milosrdenstva, pretože milosrdenstvo otvára *bránu mysle* pre lepšie porozumenie Božieho tajomstva a našej ľudskej existencie.

Milosrdenstvo nám dáva pochopiť, že násilie, nenávisť a pomsta nemajú žiadny zmysel, a že prvou obeťou je ten, kto v sebe tieto postoje živí, pretože sa oberá o svoju vlastnú dôstojnosť.

Bratia a sestry, **milosrdenstvo otvára aj *dvere srdca*** a umožňuje vyjadriť blízkosť predovšetkým k tým, ktorí sú osamelí a vytisnutí na okraj, pretože im dáva pocítiť, že sú bratia a deti jedného Otca. Milosrdenstvo pomáha uvedomiť si, koľkí potrebujú útechu a dáva nachádzať vhodné slová na ich útechu.

Milosrdenstvo rozohrieva srdce a robí ho vnímavým na potreby bratov cez delenie sa a spoluúčasť. Milosrdenstvo skrátka zaväzuje všetkých, aby boli nástrojmi spravodlivosti, zmierenia a pokoja. Nikdy nezabudnime, že milosrdenstvo je svorníkom v živote viery a konkrétnou formou, ako robíme viditeľným Ježišovo vzkriesenie.

Nech nám Mária, Matka Milosrdenstva, pomáha veriť a radostne žiť toto všetko.“

Ďakujem.

Vatikán 23.04.2017

Katechéza pápeža Františka:

Naša viera sa rodí vo veľkonočné ráno

Drahí bratia a sestry!

Dnes sa stretávame vo svetle Veľkej noci, ktorú sme slávili a naďalej slávime pri liturgii. Preto by som vám v rámci nášho programu katechéz o kresťanskej nádeji chcel dnes hovoriť o vzkriesenom Kristovi, našej nádeji, tak ako to prezentuje sv. Pavol v Prvom liste Korinťanom (porov. kap. 15).

Apoštol chce vyriešiť problematiku, ktorá bola istotne v korintskom spoločenstve v centre diskusií. Zmŕtvychvstanie je poslednou z tém, ktorými sa tento list zaoberá, avšak pravdepodobne v poradí podľa dôležitosti je prvou: veď všetko sa opiera o tento predpoklad.

Pavol, keď sa prihovára ku svojim kresťanom, vychádza z nepopierateľného údaja, ktorý nie je výsledkom reflexie nejakého múdreho človeka, ale je faktom, jednoduchým faktom, ktorý sa prihodil v živote niekoľkých osôb. Odtiaľto sa rodí kresťanstvo. Nie je ideológiou, nie je filozofickým systémom, ale cestou viery, ktorá vychádza z udalosti: **Ježiš zomrel pre naše hriechy, bol pochovaný a tretieho dňa vstal z mŕtvych a zjavil sa Petrovi a Dvanástim. Toto je fakt.** Umrel, bol pochovaný, vstal z mŕtvych, zjavil sa. Čiže: Ježiš je živý. Toto je jadro kresťanského posolstva.

Ohlasujúc túto udalosť, ktorá je centrálnym jadrom viery, Pavol trvá predovšetkým na poslednom prvku veľkonočného tajomstva, čiže na skutočnosti, že Ježiš vstal z mŕtvych. Ak by totiž bolo všetko skončilo smrťou, mali by sme v ňom príklad vrcholnej obetavosti, avšak toto by nemohlo vzbudiť našu vieru. Bol to akýsi hrdina? Nie. Zomrel, avšak vstal z mŕtvych. Lebo viera sa rodí zo zmŕtvychvstania. Prijatie toho, že Kristus zomrel a že zomrel ukrižovaním, nie je skutkom viery, je to historický fakt. Naopak veriť, že zmŕtvychvstal, skutkom viery je.

Naša viera sa rodí vo veľkonočné ráno. Pavol zostavuje zoznam osôb, ktorým sa Zmŕtvychvstalý Ježiš zjavil. Máme tu jeden malý súhrn všetkých veľkonočných príbehov a všetkých osôb, ktoré vstúpili do kontaktu so Zmŕtvychvstalým. Na vrchu zoznamu sú Kéfas, čiže Peter, a skupina Dvanástich, potom „päťsto bratov“, z ktorých mnohí ešte mohli vydať svoje svedectvo, potom sa uvádza Jakub. Posledným v zozname – ako zo všetkých najmenej hodný – je on sám. Pavol sám o sebe hovorí: „Ako nedochôdča“.

Pavol používa tento výraz, lebo jeho osobný príbeh je dramatický: on nebol akýmsi „miništrantom“. Bol prenasledovateľom Cirkvi, hrdým na vlastné presvedčenie; cítil sa byť úspešným človekom, s veľmi jasnou predstavou o tom, v čom spočíva život s jeho povinnosťami. Avšak v tomto dokonalom obraze – všetko bolo u Pavla dokonalé, vedel všetko – v tomto dokonalom obraze života jedného dňa nastane to, čo bolo absolútne nepredvídateľné: stretnutie so Zmŕtvychvstalým Ježišom na ceste do Damasku. Tam nebol len mužom, ktorý spadol na zem: bol osobou uchvátenou udalosťou, ktorá mu prevrátila zmysel života hore nohami.

A z prenasledovateľa sa stáva apoštol. Prečo? „Lebo som videl Ježiša živého! Videl som zmŕtvychvstalého Ježiša Krista!“ Toto je základom Pavlovej viery, ako aj viery ostatných apoštolov, viery Cirkvi, aj našej viery.

Aké pekné je pomyslieť, že kresťanstvo je v zásade týmto! Nie je to ani tak naše hľadanie Boha – hľadanie, pravdupovediac také kolísavé –, ale skôr Božie hľadanie nás. Ježiš nás vzal, uchvátil, vydobyl si nás, aby nás už viac nezanechal.

Kresťanstvo je milosťou, prekvapením, a z tohto dôvodu si vyžaduje srdce schopné úžasu. Srdce uzavreté, racionalistické, nie je schopné žasnúť a nemôže pochopiť čo je to kresťanstvo. Lebo kresťanstvo je milosťou a milosť vnímame - ba viac, stretávame ju - jedine v úžase zo stretnutia.

A tak, aj keď sme hriešnikmi – a my všetci nimi sme –, ak naše predsavzatia k dobrému zostali na papieri, alebo ak si hľadiac na náš život uvedomíme, že sme nakopili mnoho neúspechov... Na Veľkonočné ráno môžeme konať tak, ako tie osoby, o ktorých hovorí evanjelium: ísť ku Kristovmu hrobu, vidieť veľký kameň odvalený a myslieť na to, že Boh uskutočňuje pre mňa, pre nás všetkých, neočakávanú budúcnosť. Ísť k nášmu hrobu: kúsok z neho máme vo svojom vnútri my všetci. Ísť tam a vidieť, ako je Boh schopný z neho vzkriesiť.

Tu je šťastie, tu je radosť, život, kde všetci mysleli, že bude smútok, porážka a temnota. Boh dáva rásť svojim najkrajším kvetom uprostred tých najvyprahnutejších skál.

Byť kresťanmi znamená nezačínať od smrti, ale od lásky Boha k nám, ktorý porazil našu úhlavnú nepriateľku. Boh je väčší než ničota a stačí jediná zažatá sviečka, aby sme zvíťazili nad tou najtemnejšou z nocí. Pavol volá ako ozvena prorokov: «Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kdeže je tvoj osteň?» (v. 55). Počas týchto veľkonočných dní nosme si toto zvolanie v srdci. A ak sa nás opýtajú na dôvody nášho úsmevu, ktorý rozdávame a nášho trpezlivého delenia sa, vtedy budeme môcť odpovedať, že Ježiš je ešte stále tu, že je aj naďalej živý medzi nami, že Ježiš je tu, na námestí, s nami: živý a zmŕtvychvstalý.

Vatikán 23.04.2

Duchovné okienko

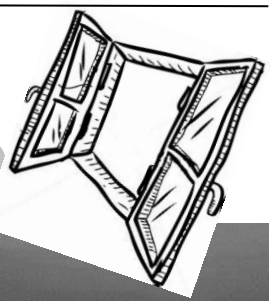

Znamenie

Po hroznej búrke sa úbohý stroskotanec dostal na breh opusteného ostrova. Prosil Boha, aby ho zachránil. Každý deň vyzeral, či sa na obzore neobjaví nejaká pomoc. Pomoc neprichádzala, a tak sa naučil založiť si oheň, loviť, obrábať kúsok zeme.

Tak uplynulo niekoľko mesiacov. Stále sa modlil, ale nijaká loď sa na obzore neukazovala. Jedného dňa sa od ohňa chytili trstinové steny jeho chalupy a všetko mu zhorelo. Hustý dym stúpal do výšky a jemu sa zdalo, že všetko jeho trápenie je už zmarené.

Z jeho niekoľkomesačného úsilia ostalo iba trochu popola. Stroskotanec sa s plačom zrútil na zem: “ Prečo, Pane??? Prečo ma postihlo ešte aj toto??? ”

O niekoľko hodín prišla k jeho ostrovu záchranná loď.” Ako ste zistili, že som tu?” čudoval sa stroskotanec, ktorý tomu ešte stále nemohol uveriť.

” Zbadali sme stúpajúci dym.
To bolo to znamenie. ”

Tvoje dnešné ťažkosti sú možno dymovým znamením budúcej milosti.

Nezabúdaj, ak k nemu zavoláš Boh ťa príde zachrániť!

Spracoval: o. Martin Snak

Liturgický program na týždeň od 01.05. do 07.05.2017

Pondelok 01.05.	Svätý prorok Jeremiáš **Deň prac. pokoja** **Turistický deň Čabiny → Krásny Brod**	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Michal, Mária, Michal* Sv. liturgia slovenská † *Jozef, Stanislav, Lýdia, Irena, Viktória, Michal*
Utorok 02.05.	Svätý Atanáz Veľký	6:30 **17:15** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Tomáš, Mária, Mária, Jelka, Vasiľ* **Nácvik slávnosti 1. sv.prijímania** Sv. liturgia slovenská * *Rozália, Dárius*
Streda 03.05.	Odchod do večnosti prepodobného otca Teodóza	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Filoména (panychída)* Sv. liturgia slovenská * *Slavomír*
Štvrtok 04.05.	Svätá mučenica Pelágia	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Juraj, Helena, Jozef, Štefan (panychída)* Sv. liturgia slovenská † *Mária, Márie*
Piatok 05.05.	Svätá mučenica Irena **Prvý piatok** **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *SSR, NSI* Sv. liturgia slovenská * *SSR, NSI* * *Miroslav Jurco (50 r.)*
Sobota 06.05.	Svätý, spravodlivý a veľmi trpezlivý Jób	6:30 **8:30** **17:00** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Ivo s rodinou* ***Spoveď detí*** ***Veľká večiereň*** Sv. liturgia slovenská † *Mária, Anna, Štefan, Michal, Mária, Ján*
Nedeľa 07.05.	**Štvrtá nedeľa po Pasche – o porazenom**	7:30 **9:15** **9:30** **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská * *Marcela s rod.* ***Sprievod od fary*** ***Slávnosť prvého svätého prijímania*** ***Večiereň*** Sv. liturgia slovenská * *Vaneska s rod.*

Spovedanie: Po-Št 6:00-6:30, 17:00-18:00

Pi 6:00-10:00, 15:00 -

Liturgický program na týždeň od 08.05. do 14.05.2017

Pondelok 08.05.	**Svätý apoštol a evanjelista Ján Teológ** **Deň prac. pokoja**	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská ** Milan s rod.* Sv. liturgia slovenská ** Pavol (40 r.)*
Utorok 09.05.	**Prenesenie ostatkov sv. Mikuláša Divotvorcu z Myry do Bari**	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská *† Ján, Michal, Mária (panychída)* Sv. liturgia slovenská *† Mária*
Streda 10.05.	Svätý Šimon Horlivec **POLOVICA PÄŤDESIATNICE**	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská *† Michal, Vasiľ, František, Anna, Vasiľ* Sv. liturgia slovenská *† Jozef (panychída)*
Štvrtok 11.05.	**Blažený hieromučeník Vasiľ, prešovský svätiaci biskup**	––– 18:00	**Kňazský deň v Prešove** Sv. liturgia slovenská *† Marián (panychída)*
Piatok 12.05.	Svätý otcovia Epifanios a Germanos **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská *† Helena, Mária, Ján, Anna* Sv. liturgia slovenská *† Ivan, Irena (panychída)*
Sobota 13.05.	Svätá mučenica Glykéria	6:30 **17:00** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská *† Michal, Ladislav, Mária, Pavel z rod. Jalčovej* ***Veľká večiereň*** Sv. liturgia slovenská *† Mária, Július, Juraj (panychída)*
Nedeľa 14.05.	**Piata nedeľa po Pasche – o Samaritánke** **Zbierka: Seminár I.**	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Lenka* **Sv. liturgia cirkevnosl.** **** za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Gabriela* ***Večiereň*** Sv. liturgia slovenská ** Tomáš, Miroslav, Mária*

Prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ zriadil Humenský vikariát

rešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ zriadil na Svätý a veľký štvrtok 13. apríla 2017 nový Humenský archieparchiálny vikariát so sídlom v Humennom.

Za prvého humenského vikára menoval otca ThLic. PaedDr. Martina Zlackého, farára gréckokatolíckej farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom a protopresbytera humenského protopresbyterátu.

V ten deň túto skutočnosť slávnostne zverejnil v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove na konci archijerejskej svätej liturgie, ktorú spolu s ním koncelebroval pomocný prešovský biskup Milan Lach SJ, emeritný pomocný biskup Pražského apoštolského exarchátu Ján Eugen Kočiš a viac ako dvesto kňazov. Počas svätej liturgie zároveň posvätil myro – vzácny olej na udeľovanie sviatosti myropomazania (birmovania) a na jej konci umyl nohy dvanástim kňazom, tohto roku z radov dôchodcov. Je to podľa príkladu Ježiša Krista, ktorý keď umyl nohy svojim učeníkom, vybral si posledné miesto, pretože nohy pred stolovaním umývali sluhovia alebo deti, a tak preukázal, že neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil. Urobil to pred svojou smrťou a slávnym vzkriesením. Svojou Paschou urobil najväčšiu službu hriešnemu ľudstvu a otvoril bránu do večného života, pretože zvíťazil nad smrťou.

Po zverejnení dekrétov zablahoželal novému otcovi vikárovi Martinovi Zlackému a všetkým kňazom zaželal požehnané sviatky Paschy.

V dekréte 1230/2017, ktorým vladyka Ján zriadil nový Humenský archieparchiálny vikariát, uvádza, že tak

urobil vedený starostlivosťou o jemu zverenú cirkev, aby mala k dispozícii všetko, čo je podľa chvályhodných zvykov a mravov potrebné pre dosiahnutie čo najväčšieho duchovného dobra aj pre najvzdialenejšie farnosti v Prešovskej archieparchii, a to po modlitbách a zvážení, na základe kán. 276 §2 Kódexu kánonov východných cirkví (KKVC).

Podobne je to uvedené aj v dekréte 1231/2017 o menovaní vikára pre tento vikariát, a to na základe kán. 247 §1 KKVC. V tomto dekréte, ktorým Babjak zriadil nový Humenský archieparchiálny vikariát, sa uvádza, že tak urobil:

"...vedený starostlivosťou o zverenú cirkev, aby mala k dispozícii všetko, čo je podľa chvályhodných zvykov a mravov potrebné na dosiahnutie čo najväčšieho duchovného dobra aj pre najvzdialenejšie farnosti v Prešovskej archieparchii..."

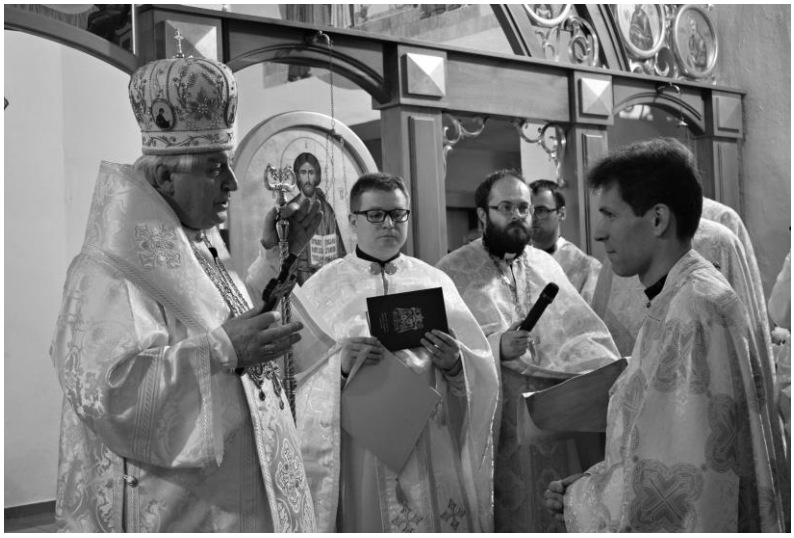

a Vranov nad Topľou-Čemerné. Do vikariátu nespadá Gréckokatolícke mládežnícke centrum Bárka v Juskovej Voli.

Následne prešovský arcibiskup a metropolita Mons. Ján Babjak SJ na Svetlý pondelok 17. apríla slávil archijerejskú svätú liturgiu v Chráme Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom.

V homílii sa prihovoril zhromaždenému ľudu a poukázal na úlohu svedka vzkrieseného Pána – tam, kde nemôžem hovoriť o Kristovi, budem žiť Kristov život!

Právomoci a povinnosti vikára sú v zmysle kán. 248 §1 KKVC. Bude pastoračne spravovať vikariát, teda vykonávať pastoračné návštevy vo farnostiach, vizitácie farností, po porade s metropolitom zvolávať kňazské dni, zasadnutia protopresbyterov, liturgické slávnosti a iné. Bude sa zúčastňovať liturgických slávení a pracovných stretnutí Prešovskej archieparchie, navrhovať prekladanie kňazov, štvrťročne referovať o vikariáte. Vikár má právo nosiť kríž s ozdobami, nábederník a mitru. Bude tiež spravovať a dozorovať stavbu novej budovy vikariátu. V kompetencii Prešovského arcibiskupstva naďalej ostávajú cirkevno-právne a ekonomicko-právne záležitosti.

Územie Humenského archieparchiálneho vikariátu tvoria protopresbyteráty: Humenné, Hanušovce nad Topľou, Medzilaborce, Snina, Stropkov, Vranov nad Topľou-mesto

Po svätej liturgii slávnostne uviedol nového humenského archieparchiálneho vikára Martina Zlackého do úradu.

Potom nasledovala modlitba nad ustanoveným vikárom spojená s odovzdaním príslušných znakov hodnosti – nábederníka, kríža s ozdobami a mitry. Obrad sprevádzali prítomní modlitbou spevu Axios.

Novoustanovený vikár sa poďakoval otcovi arcibiskupovi a metropolitovi Jánovi za zriadenie vikariátu pre dobro veriacich a jeho dôveru, ktorou ho ustanovil za vikára.

Uistil ho, že s Božou pomocou v modlitbe a poslušnosti sa bude čo najdôslednejšie usilovať napĺňať zverenú službu v jednote so svojím arcibiskupom! (oMZ)

Zdroj: www.tkkbs.sk
Spracoval: o. Pavol Dancák
o. Martin Snak

Sv. apoštol a evanjelista Ján Teológ 8. máj

Pozrime sa aspoň trochu do tradície, čo nám hovorí o sv. Jánovi. Sv. Ján, evanjelista, bol synom Zebedea a Salome a bratom sv. Jakuba Staršieho. Spolu s Petrom a Jakubom tvorili akési najdôvernejšie spoločenstvo okolo Pána Ježiša. Boli svedkami Premenenie na hore, ale tiež videli aj krvavý pot v Getsemany. Pán Ježiš ich nazval **„synovia hromu“.** Stará tradícia, zachovaná v liste Polykarpa z Efezu pápežovi Viktorovi (189 -198), hovorí o sv. Jánovi ale týka sa to aj jeho brata Jakuba, toto: *„Ján, ktorý spočinul na prsiach Pána, bol rodom kňaz a nosil PETALON. Bol svedok a učiteľ. On odpočíva v Efeze“.*

Podľa tohto svedectva obidvaja pochádzali z veľkňazskej rodiny. Právo nosiť PETALON (veľkňazská čelenka) mali len veľkňazi. U Židov platilo pravidlo, že každý kňaz, ktorý nebol momentálne v úrade, sa musel živiť remeslom. Takto lepšie pochopíme mimoriadnu prosbu ich matky, aby zaujali prvé miesta v Božom kráľovstve.

Oni spolu s Petrom apoštolom, ktorý predstavuje novozákonné kňazstvo, tvoria najdôvernejšiu skupinu okolo Ježiša. Bolo známe, že židovský veľkňaz bol povinný bdieť v modlitbách v spoločenstve mladších kňazov noc pred sviatkom zmierenia. Podobne to robí Ježiš na Olivovej hore. Z toho, čo sme povedali, môžeme pochopiť aj teologické nadanie, ktoré sa prejavuje v evanjeliu sv. Jana, aj zvláštnu pozíciu, ktorú mal apoštol Jakub u kresťanov židovského pôvodu.

Sviatok sv. Jana sa slávi na Východe od 4. storočia. Pôvodne bol spojený so spomienkou na jeho brata Jakuba staršieho. Sv. Ján podľa tradície pôsobil v Efeze, za cisára Domiciána bol vo vyhnanstve na ostrove Patmos, kde napísal Apokalypsu a po návrate do Efezu, kde zas napísal svoje evanjelium, zomrel vo vysokom veku (za cisára Trajána).

K jeho úcte v stredoveku prispela aj legenda, že vraj aby obrátil istého pohanského kňaza v Efeze, vypil otrávené víno, a nič sa mu nestalo.

Ďalšie legenda hovorí, že bol v Ríme pred Latinskou bránou hodený do kade s vriacim olejom beztoho, že by mu to uškodilo.

Na sviatok tohto svätca sa na mnohých miestach žehná víno. Toto požehnanie, ovplyvnené už spomínanou legendou, sa vyvinulo z dávneho zvyku, ktorý mal svoje korene ešte u starých Grékov a Rimanov.

Liturgia tohto sviatku predstavuje sv. Jána ako veľkého ohlasovateľa tajomstva večného a vteleného Slova. V prvom čítaní počujeme: „Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadeli a čoho sa naše ruky dotýkali, to zvestujeme: Slovo života." Už v prvom verši je veľmi dobre vidieť, s akými problémami sa

stretal sv. Ján, keď sa pokúšal ohlasovať radostnú zvesť pohanom. Všetci žijeme v zajatí tvrdej reality. Nepočíta sa so vstupom Božej všemohúcnosti do našej nemohúcnosti. Avšak život Pána Ježiša to je jeden veľký zázrak. Preto nás apoštol vyzýva k viere a dovoláva sa svojej skúsenosti s Kristom. On to všetko počul, pozoroval vlastnými očami a dotýkal sa ho vlastnými rukami. Je potrebné týmto spôsobom svedčiť, pretože Kristus nie je výmyslom. On je Slovom Života. V osobe Pána Ježiša sa zjavuje Pravda o Bohu, ale aj o človeku. Ježiš zjavuje Pravého Boha, ale súčasne aj Pravého človeka, ktorý je skutočným Božím obrazom a ktorý naplnil Boží zámer s človekom.

„Lebo zjavil sa život a my sme videli, dosvedčujeme a zvestujeme vám večný život, ktorý bol u Otca a zjavil sa nám.“

Ježiš sa zjavil ako Život. Kresťanstvo nie je predovšetkým teológia, ale spôsob života. Ten život bol skutočne žitý tu na zemi.

Boh nepodlieha žiadnym zákonom a predsa nie je bezzákonnosťou. On je Láska a Láska je zákonom sama sebe. Je sám pre seba najvyššou normou. Židia hovoria, že Boh je Nadskutočno, teda čosi iné a viac ako skutočnosť. Boh vstupuje do ľudského sveta so svojou všemohúcnosťou. ***Evanjelium teda nemôžeme zaradiť medzi „bájky a mýty“.*** Evanjelium je zjavením a ohlásením ceny človeka v Božích očiach. Je to ukážka toho, čo Boh pripravil človeku, ktorý plní jeho vôľu. Ježiš zjavuje pôvodnú veľkosť človeka a plán Boha s človekom. Ježiš neprináša len nové prikázanie, ale aj nový život v moci Ducha Svätého. Naše telo obsahuje v sebe životný dynamizmus, ktorý nazývame vitalitou. Rozvíja sa pre naše dobro, ale bez našej zásluhy. Svojou vôľou ho nemôžem donútiť, aby ešte narástlo. Duša človeka po prvotnom páde stratila svoju vitalitu. Ježiš je Životom našej duše. Prijať do seba Ježiša, znamená prijať do seba dynamiku duchovného života.

„Čo sme videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. Veď my máme spoločenstvo s Otcom a s jeho Synom Ježišom Kristom.“

František Osuna, jeden z františkánskych stredovekých mystikov, hovorí: **„Uvedom si, že Boh ťa stvoril jedine pre modlitbu." Celý svet bol stvorený pre človeka, ale človek bol stvorený pre Boha.**

Siedmy deň stvorenia „Sabat“ má byť dňom svadby človeka s Bohom. Len stretnutie s Bohom a jeho dotyk môže spasiť a uzdraviť ľudskú dušu. Spása sveta je v poznaní Boha.

„A toto píšeme, aby naša radosť bola úplná." Prežívam svoje kresťanské povolanie ako niečo, čo sa blíži k úplnej radosti? **Ak nie, potom je kdesi chyba. Ježiš vedie svojich učeníkov k úplnej radosti.** Radosť, ktorú opisuje sv. Ján, je radosť z duší, ktoré sa úplne odovzdávajú Kristovi a víťazí nad svetom a diablom. Často sme rozpačití zo svojho celibátu, pretože sme ešte nezažili radosť z duchovného otcovstva. Všetci sa rodíme ako otcovia a matky. Všetci máme vo svojej prirodzenosti zakódované a každý musí v sebe realizovať otcovstva alebo materstva.

Ján je svedkom večného života. Len ten život, ktorý má pred sebou perspektívu večnosti, dáva zmysel. Ak by život v určitom okamihu definitívne končil, stráca zmysel. **Večný život je v poznávaní Boha.**

Prosme Pána, aby sme tajomstvo večného Slova, ktoré nám Boh zjavil prostredníctvom sv. Jána s osvietenou mysľou, a milujúcim srdcom pochopili. Sv. Ján bol uchvátený Slovom, ktoré sa stalo telom a na ktoré sa bolo možné pozerať ľudskými očami a aj sa ho ľudský dotknúť. Vyprosujme si prostredníctvom tohto apoštola úctu k ľudskému telu, ktoré sa stalo príbytkom Slova.

Spracoval o. Martin Snak

Detské okienko

Nájdi si text vo sv. Písme a doplň

Ex 20, 2

Ja som _ _ _ _ _ _ _ _ _, tvoj _ _ _ _, ktorý som ťa vyviedol z _ _ _ _ _ _ _ _ _ zeme. _ _ _ _ _ _ 20:2

Vtipy:

– Dežko, povedz nám dve zámená.
– Chtóo? Jáa?
– Výborne!

Príde Róm za gazdom:
- Gazda, za sto korún budem u vás v záhrade robiť celý deň jak kôň!
- No, keď sa ti chce, tu máš sto korún.
-Miiiiihahahaha pfrrr, miiiiiih - hahahahaha pfrrrr...

Vo vlaku cestuje mladík a žuje žuvačku. Oproti nemu v kupé sedí hluchá babička a s milým výrazom ho pozoruje.
Po pol hodine: - To si milý, synček, že sa so mnou zhováraš, ale ja ťa vôbec nepočujem.

Mamička odíde na služobnú cestu. Ocko ráno zobudí synčeka a vedie ho do škôlky. V škôlke mu vychovávateľka hovorí, že dieťa k nim nepatrí. Tak ho zavedie do druhej, tretej škôlky, ale všade je to rovnaké. Keď už odchádzajú zo štvrtej škôlky, syn mu hovorí:
– Ocko, ešte jedna škôlka a prídem neskoro do školy!

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628
WEB: **www.grkathe.sk**
e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
farár: martinzlacky@gmail.com
kaplán: matosnak@gmail.com
kaplán: pavoolster@gmail.com

Úradné hodiny:

Pondelok:	**8:00–10:00**	**a**	**14:30–16:00**
Utorok:	**8:00–10:00**		**---**
Streda:	**8:00–10:00**	**a**	**14:30–16:00**
Štvrtok:	**---**		**14:30–16:00**
Piatok:	**8:00–10:00**		**---**

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená

Prosíme Vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate KRST:

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň týždeň** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred pôrodom**. Ak bývate **min. 3 mesiace mimo našu farnosť,** zabezpečte si **písomné dovolenie kňaza**, kde **aktuálne bývate** ku krstu.

- ak žiadate SOBÁŠ:

1) a máte všetky iniciačné sviatosti – krst, myropomaz., sv. prijímanie - minimálne **3 mesiace vopred**
2) ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**;
3) ak bývate **min. 3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuky) a dovolenie kňaza, kde bývate k sobášu, príp. aj cirkevnú sobášnu zápisnicu s náležitosťami.

LITURGIE – termíny na Božské liturgie ***na rok 2017*** zapisujeme ***iba v sakristii chrámu!***
KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky, mailom. K sobášom krstné listy musíme zasielať priamo na farský úrad, kde bude sobáš (nariadenie o. arcibiskupa Jána).

Zaopatrovanie non-stop: 0907 323 733

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom. IBAN farnosti: SK3009000000000086909038

SME TU PRE VÁS
Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom
Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20€)
Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.
Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.
Zodpovedný za vydanie**: o. Martin Zlacký, o. Martin Snak, o. Pavol Dancák ml.**